

jeg sige, at hvad vi end foretager os i Valutasituationen, Nedskæring eller hastig Opføring til Pari, vil der rejse sig en Række Problemer, som den høje Rigsdag nok skal faa sit Besvær med til sin Tid at komme igennem. Derfor er der heller ingen Tvivl om, at man maa have Opmærksomheden henvendt paa det Punkt, som det ærede Medlem Hr. Drachmann her peger paa. Men det er jo meget muligt, at en saadan Undersøgelse foretages, og at man søger at tilrettelægge, hvad der kan gøres for at modvirke uheldige Følger af at fæstne Kronen til Guldet, eller hvad der nu kan blive Tale om. Men en saadan grundig Belysning af Problemet udelukkes jo i høj Grad, hvis man følger det konservative Folkeparti, der kræver, at Loven allerede nu i Dag eller i Morgen skal indeholde Bestemmelser om, at Kronen skal i Pari. Og hvad angaar Undersøgelser i øvrigt og Modvirkning af Valutasituationens Følger, forekommer det mig unægteligt, at det konservative Folkeparti allerede har vist sin Villighed ved den Stilling, Partiet har taget til Lovforslaget om at skaffe Arbejde til de arbejdsløse. Hvis man fra andre Sider vil tage med en saadan Kulde og Ligegyldighed paa de alvorlige Følger af Valutasituationen, bliver der ikke ret megen Grund til at vente Foranstaltninger af nogen som helst Art. Det vilde dog være naturligt at tage det første Skridt, nemlig at søge at modvirke den forfærdelige Følge af Valutasituationen, som Arbejderklassen i Øjeblikket maa bære, og gøre det paa den bedst mulige Maade, ved at blive enige om, at ikke blot det lille beskedne Lovforslag, som Socialministeren har forelagt, og som ikke er gennemført, gennemføres, men ogsaa om, at efter dettes Gennemførelse maatte man selvfølgelig gaa i Lag med alle de Undersøgelser, baade med Hensyn til Støtte for Arbejderne og med Hensyn til Støtte af de besiddende indenfor Industriene, som der kunde være Grund til at have Opmærksomheden henvendt paa. Men, som sagt, medens man fra konservativ Side er rede til at forlange Undersøgelser og Hjælp, har jeg ikke rigtig Indtryk af, at man fra samme Side er villig til at yde Hjælp, naar det drejer sig om dem, der trænger mest, nemlig Arbejderne. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg kun skal tilføje, at det, som alt sagt, forekommer mig, at Vedtagelsen af dette Lovforslag er den eneste rimelige Udgang af den Diskussion, som nu finder

Sted, at jo før man kunde gøre det, desto bedre er det sikkert. Derefter vil man jo uden Skade kunne fordybe sig i de Spørgsmaal, der unægtelig kommer til at foreligge før eller senere af den ene eller den anden Grund. Og jeg kan ikke tænke mig, at det kan være saa nødvendigt for Parterne at faa manifesteret deres Modstand mod Regeringen ved enhver Lejlighed, som det synes. De ærede Medlemmer, der nu tilhører Mindretalspartierne her i Tinget, har en Tilbøjelighed til at dvæle ved, hvordan de var blevet behandlet i svundne Tider. Men jeg maa sige, at jeg har mange Erindringer om, at vi har taget sagligt paa en Række saglige Spørgsmaal fra den tidligere Regering og uden Kritik har gennemført dem. Det vilde ikke være nogen Skade til, om ærede Medlemmer, der er enige med os i det foreliggende Lovforslag, gennemførte det uden at koble noget dertil, som dog ikke har noget som helst at gøre i dette Forslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har bedt om at faa Ordet for tredje Gang under denne Behandling. Dette kan kun ske med Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet (Ophold). Det er givet.

N. Neergaard: Det er ejendommeligt, hvor Størrelsesforholdene forskyder sig, saa snart en Ting kommer under politisk Belysning, særlig den agitatoriske politiske Belysning. Det er jo meget rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sagde, at der er sket en meget betydelig Omvæltning, som er yderst byrdefuld for Landbruget, en betydelig Formueflytning. Det, som Hovedvægten her imidlertid ligger paa, det, som gør den store Forandring og volder den store Byrde, det er jo den Forskydning i Kronekursen, der har fundet Sted, fra ca. 60 til 92; og denne Forskydning — altsaa det, som egentlig udgør det, der tynger, det, der betyder noget i Sagen —, denne Forskydning er jo det ærede Medlem og hans Partifæller villige til at acceptere; de billiger ikke alene, at Kursen ikke synker under dette, men vil ogsaa hindre det ved Lov. Tilbage staar den Vej, de 7—8 Ø., der er til Pari, og herpaa lægges nu al Vægten; det var ligesom al Krisens Tyngde hvilede herpaa. Jeg har kun villet gøre opmærksom paa dette, for det er de karakteristiske Forskydninger, der altid fremkommer, naar en Ting sættes paa Spidsen.